

CỦA LỄ TINH TUYỀN ĐẸP LÒNG THIÊN CHÚA



Buổi chiều ngày 22-11-1977, nơi nhà ga xe lửa Lộ Đức, miền Nam nước Pháp, nhiều đoàn xe lần lượt đổ khách xuống. Đó là các tín hữu hành hương. Họ tiến về Hang Đá Đức Mẹ Massabielle, lòng trĩu nặng ưu tư và hy vọng. Tại Hang Đá phúc lành, nơi Đức Mẹ hiện ra với thiếu nữ đồng quê Bernadette Soubirous (1844-1879), các bệnh nhân ngước nhìn lên Đức Mẹ với niềm hy vọng vô bờ sẽ được Đức Mẹ thương chữa lành bệnh tật. Trường hợp không được chữa lành, họ hy vọng được Đức Mẹ ban sức mạnh trợ giúp để can đảm chấp nhận bệnh tật, hoàn thành thánh ý THIÊN CHÚA định liệu cho cuộc đời mỗi người.

Trong đoàn tín hữu hành hương đến Lộ Đức vào buổi chiều hôm ấy cũng có **Vittorio Serra**, một thiếu niên thuộc giáo xứ Thánh Gioan ở Persiceto nơi thành phố Bologna, Trung Bắc nước Ý. Mặc dầu bệnh trạng trong hồi nguy kịch, Vittorio vẫn hết sức bày tỏ ước muốn đi theo đoàn hành hương bệnh nhân đến kính viếng Đức Mẹ MARIA tại Lộ Đức. Nhưng khi đoàn hành hương vừa đặt chân đến kinh thành thánh mẫu, Vittorio Serra liền êm ái trút hơi thở cuối cùng, hưởng dương 15 tuổi. Hay đúng hơn, chính Đức Mẹ đến rước linh hồn thiếu niên về hưởng vinh phúc với Đức Mẹ trên Thiên Đàng, nơi không còn bệnh tật và buồn phiền, nhưng chỉ có hạnh phúc vĩnh cửu.

Vittorio Serra chào đời ngày 8-10-1962 trong một gia đình Công Giáo thật đạo đức. Vittorio lớn lên như bao đứa trẻ bình thường khác. Cậu bé rất thông minh và tinh nghịch. Một điều đáng chú ý nơi Vittorio là lòng yêu mến các buổi cử hành Phụng Vụ và lòng sùng kính Đức Mẹ MARIA. Trước tiên, Vittorio ghi tên vào ban giúp lễ rồi vào ca đoàn của giáo xứ Thánh Gioan. Sau đó Vittorio còn ghi tên vào Hội các Thiếu Niên con Đức Mẹ MARIA Vô Nhiễm.

Vittorio có giọng hát rất hay nên được chọn hát các phiên khúc trong các buổi lễ nơi nhà thờ. Mọi người trầm trồ giọng ca thật hay của cậu thiếu niên. Ngay từ lúc còn nhỏ tuổi, Vittorio đã được cha mẹ giao nhiệm vụ xướng kinh và bắt hát trong các buổi cầu nguyện chung trong gia đình. Đặc biệt hàng năm vào tháng Năm, tháng Hoa dâng kính Đức Mẹ MARIA, Vittorio thường đến một nhà nguyện nhỏ - cách nhà không xa - và lần hạt Mân Côi ở đó. Cậu bé hãnh diện gọi đó là "giáo xứ của con".

Vittorio rất thích bầu khí trang nghiêm và vẻ đẹp nhiệm màu của các buổi cử hành Phụng Vụ Thánh. Cậu hết sức vui mừng mỗi khi khoác trên mình bộ áo giúp lễ. Có thể nói, chính nhờ công tác phục vụ nơi bàn thánh mà cậu bé Vittorio được đào luyện, lớn lên và trưởng thành. Vì thế, khi Chúa bất ngờ gởi thánh giá bệnh tật đến, tinh thần của Vittorio đã thật sự chín mùi. Cậu thiếu niên sẵn sàng chấp nhận bệnh tật. Cậu không hé môi than trách, cho dầu thử thách quá đắng cay. Bởi vì, Vittorio ước muốn trở thành linh mục. Sau khi học xong trung học đệ nhất cấp, tức năm 14 tuổi, Vittorio xin gia nhập chủng viện của Tổng Giáo Phận Bologna. Nhưng chỉ vỏn vẹn 15 ngày sau khi tựu trường thì Vittorio ngã bệnh nặng.



Từ đó, ròng rã trong vòng một năm, Vittorio can đảm chịu bệnh. Con bệnh bất ngờ và trầm trọng đã giúp Vittorio tiến nhanh trên đường thánh thiện. Cậu dâng hy sinh và đau khổ tật bệnh để cầu cho người tội lỗi ơn ăn năn trở lại. Vittorio hiểu rằng Chúa không muốn cho cậu bước lên bàn thánh để dâng lễ tế, nhưng chính cậu phải trở thành hiến vật cùng với Đức Chúa GIÊSU KITÔ để dâng lên THIÊN CHÚA, một của lễ tinh tuyền, đẹp lòng THIÊN CHÚA CHA.

Mức trưởng thành nhanh chóng nơi thiếu niên 15 tuổi gây ngạc nhiên cho nhiều người. Chính đau khổ thanh luyện con tim xuân trẻ và giúp Vittorio bước những bước khổng lồ trên đường tu đức. Vittorio cũng tiến xa trên đường kính mến Đức Mẹ MARIA. Cậu luôn luôn giữ tràng hạt bên cạnh và những lúc quá đau đớn, Vittorio nắm chặt tràng chuỗi Mân Côi hoặc mân mê từng hạt Mân Côi và đọc kinh kính Đức Mẹ. Cậu cũng bày tỏ với Cha Sở ước muốn được đi hành hương đền thánh Đức Mẹ Loreto, nơi có căn nhà của Đức Mẹ. Vittorio được đi Loreto vào tháng 8 năm 1977 và đến tháng 11 cùng năm thì được đưa đi hành hương Lộ Đức. Nhưng Lộ Đức cũng là trạm cuối cùng Vittorio gặp gỡ

Đức Mẹ nơi dương thế này.

Khi linh cửu thiếu niên Vittorio Serra từ Lộ Đức về lại làng San Giovanni ở Persiceto, thì toàn thể dân làng ra đón. Mọi người tỏ lòng quý mến một thiếu niên can đảm và quảng đại, hoàn toàn chấp nhận thánh ý THIÊN CHÚA trong cuộc sống, trong bệnh tật và trong cái chết.

... Xin nhớ đến nỗi khốn cùng của con, và cuộc đời con vất vưởng nuốt cay ngậm đắng. Nỗi niềm riêng canh cánh bên lòng, khiến hồn con tiêu hao mòn mỏi. Đây là điều con suy đi gẫm lại, nhờ thế mà con vững dạ cậy trông: Lượng từ bi THIÊN CHÚA đâu đã cạn, lòng thương xót của Ngài mãi không vơi. Sáng nào Ngài cũng ban ân huệ mới. Lòng trung tín của Người cao cả biết bao! Tôi tự nhủ: "THIÊN CHÚA là phần sản nghiệp của tôi, vì thế nơi Người, tôi trông cậy". THIÊN CHÚA xử tốt với ai tin cậy Người, với ai hết lòng tìm kiếm Chúa. Biết thỉnh lặng đợi chờ, đợi chờ ơn cứu độ của THIÊN CHÚA, đó là một điều hay. Cũng là một điều hay cho người nào phải mang ách từ khi còn trẻ (Sách Ai Ca 3,19-27).

(P. Luigi Faccenda, "Testimoni di Maria", Edizioni dell'Immacolata, 1993, trang 51-56)

Sr. Jean Berchmans Minh Nguyệt